

Aktualizacja odpowiedzi na *Pytanie nr 3* z I części pytań i odpowiedzi, związana ze zmianą przepisów prawa:

Pytanie 3: W katalogu wydatków niekwalifikowalnych wpisano „koszt jednorazowej amortyzacji środków trwałych, na którą udzielono pomocy de minimis” – proszę o wyjaśnienie tej kwestii.

Zgodnie z zapisami Załącznika do Regulaminu „Kwalifikowalność wydatków...” jednorazowa amortyzacja danego składnika majątku, na którą udzielono pomocy de minimis, nie może stanowić wydatku kwalifikowalnego w projekcie.

Prawo do jednorazowej amortyzacji w ramach pomocy de minimis, co do zasady, mają mali podatnicy oraz podatnicy rozpoczynający prowadzenie działalności gospodarczej w odniesieniu do środków trwałych zaliczonych do grupy 3-8 KŚT (z wyłączeniem samochodów osobowych), w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym równowartości kwoty 50.000 euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych. **Wymienieni podatnicy mają prawo do skorzystania zarówno z jednorazowej amortyzacji w ramach de minimis (do kwoty 50.000 euro), jak i amortyzacji w zakresie 100.000 zł. Jeżeli podatnik w związku z nabyciem środka trwałego jest uprawniony do skorzystania z obu preferencji, to w przypadku zbiegu tych dwóch uprawnień musi dokonać wyboru i zdecydować, z której z nich skorzysta.**

Mały podatnik to podatnik, u którego wartość przychodu ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług) nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym wyrażonej w złotych kwoty odpowiadającej równowartości 1.200.000 euro (przeliczenia na złote kwoty wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy października poprzedniego roku podatkowego, w zaokrągleniu do 1.000 zł). Kurs euro w dniu 2 października 2017 r. wyniósł 4,3137 zł. W związku z tym w 2018 r. małym podatnikiem jest podatnik, którego przychód w 2017 r. nie przekroczył 5 176 000 zł.

Natomiast wysokość jednorazowych odpisów amortyzacyjnych 2018 r. nie może przekraczać równowartości kwoty 50.000 euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych, czyli w przeliczeniu na złote kwoty 216.000 zł.

Amortyzacją jednorazową moga zostać objęte wyłącznie określone w przepisach składniki majątku. W zamkniętym katalogu znajdują się składniki majątku o wartości początkowej wyższej niż 3500 a od 1 stycznia 2018 r. – wyższej niż 10 000,00 zł zaliczane do grup 3-8 Klasyfikacji Środków Trwałych (KŚT), czyli:

- grupa 3 – kotły i maszyny energetyczne,
- grupa 4 – maszyny, urządzenia i aparaty ogólnego zastosowania,
- grupa 5 – specjalistyczne maszyny, urządzenia i aparaty,
- grupa 6 – urządzenia techniczne,
- grupa 7 – środki transportu z wyłączeniem samochodów osobowych,
- grupa 8 – narzędzia, przyrządy, ruchomości i wyposażenie.

Zatem jednorazowa amortyzacja środków trwałych o wartości początkowej wyższej niż 3500 **a od 1 stycznia 2018 r. - wyższej niż 10 000,00 zł** w ramach pomocy de minimis nie może mieć zastosowania dla:

- wartości niematerialnych i prawnych (np. prawa, licencje, oprogramowania komputerowego),
- samochodów osobowych,
- majątku zaliczonego do KŚT:
 - Grupa 0 GRUNTY,
 - Grupa 1 BUDYNKI I LOKALE ORAZ SPÓŁDZIELCZE PRAWO DO LOKALU UŻYTKOWEGO I SPÓŁDZIELCZE WŁASNOŚCIOWE PRAWO DO LOKALU MIESZKALNEGO,
 - Grupa 2 OBIEKTY INŻYNIERII LĄDOWEJ I WODNEJ,
 - Grupa 9 INWENTARZ ŻYWY.

Należy podkreślić, że jednorazowa amortyzacja to prawo, a nie obowiązek - podatnik samodzielnie podejmuje decyzję o tym, czy z niego skorzysta. Dokonując amortyzacji jednorazowej przedsiębiorca powinien uzyskać zaświadczenie o skorzystaniu z tej formy pomocy de minimis. W tym celu należy złożyć wniosek o wydanie takiego zaświadczenia oraz dokumenty wymagane przez Urząd Skarbowy. Zdaniem niektórych organów, uzyskanie zaświadczenia o otrzymaniu pomocy de minimis jest wręcz konieczne do tego, by ziścił się jej charakter (tak stwierdził Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji indywidualnej z dnia 10 sierpnia 2009 r., nr IBPBI/1/415-387/09/AP).

Natomiast w przypadku środków trwałych o wartości początkowej nieprzekraczającej 3500 a od 1 stycznia 2018 r. - nieprzekraczającej 10 000,00 zł, koszt ich zakupu podatnik może jednorazowo zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów. Wówczas takie środki trwałe występują w ewidencji środków trwałych podatnika, ale nie występują w tabelach amortyzacyjnych, ponieważ de facto nie podlegają okresowej amortyzacji tylko zostały jednorazowo zaliczone w koszty. W takim przypadku nie ma możliwości uzyskania dotacji na odpłatne korzystanie ze składnika majątku, który w całości został zaliczony w koszty uzyskania przychodów.

Kolejne pytania wraz z odpowiedziami:

Pytanie 15. Jak udokumentować wykonalność finansową projektu, gdy Wnioskodawcą jest spółka celowa, która nie ma przychodów bo powstała w celu realizacji projektów badawczych i nie ma własnych środków na realizację projektu?

W przypadku spółek celowych, które nie osiągają przychodów, zaleca się udokumentować sytuację finansową właściciela spółki. Należy zauważyć, że to na wnioskodawcy spoczywa obowiązek udowodnienia posiadania zdolności do zrealizowania projektu zarówno pod względem finansowym jak i technicznym czy organizacyjnym. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że pożyczki właścicielskie, które bywają wskazywane przez wnioskodawców jako źródło pozyskania wkładu własnego, są przedmiotem opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych na gruncie właściwych w tym zakresie przepisów.

Pytanie 16. Jak ustalić poziom dofinansowania kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy na projekty B+R dla Wnioskodawcy oraz Partnera, który jest jednostką naukową / instytutem badawczym?

Poziom dofinansowania (w %) określany jest osobno dla każdego wydatku kwalifikowalnego. Jeżeli wydatek ponosi Wnioskodawca – w pierwszej kolejności należy ustalić status – wielkość Wnioskodawcy (mikro, mały, średni) oraz ustalić czy przysługuje premia za efektywną współpracę lub szerokie rozpowszechnianie wyników. Następnie, zgodnie z tymi ustaleniami, należy wybrać właściwy poziom w podziale na badania przemysłowe i prace rozwojowe (zgodnie z tabelą maksymalnych poziomów dofinansowania wskazaną w Ogłoszeniu i Regulaminie Konkursu).

Natomiast w przypadku ponoszenia wydatku przez Partnera projektu będącego jednostką naukową / instytutem badawczym – należy wybrać poziom dofinansowania wskazany dla podmiotu innego niż MŚP.

Pytanie 17. Jaka jest maksymalna wartość kosztów pośrednich w projekcie B+R?

Zgodnie z zapisami Załącznika do Regulaminu konkursu „Kwalifikowalność wydatków...” maksymalna wartość kosztów pośrednich może wynieść do 17% kosztów bezpośrednich (kwalifikowalnych). Należy jednak zwrócić uwagę na racjonalne określenie wartości wydatków pośrednich wynikającej z rzeczywistych wydatków. Podany maksymalny procentowy udział kosztów pośrednich stanowi bowiem tylko wartość graniczną a nie wartość, która wystąpi w każdym projekcie. Zatem w rzeczywistości, w poszczególnych projektach, wartość ta kształtuje się w przedziale 1 – 17% kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich.

Koszty pośrednie są to koszty niezbędne do realizacji projektu, ale niedotyczące bezpośrednio jego zadań merytorycznych. Koszty pośrednie to koszty administracyjne związane z obsługą projektu w związku z tym przyjęcie konkretnego procentowego ich poziomu w projekcie powinno być uzależnione od skali prac B+R i skali faktycznie ponoszonych kosztów. Koszty pośrednie nie służą bowiem *zarabianiu* na projekcie. W załączniku nr 1 do Regulaminu konkursu podano katalog kosztów mogących stanowić koszty pośrednie.

Pytanie 18. Czy zasada konkurencyjności obowiązuje przy amortyzacji sprzętu?

Co do zasady nie obowiązuje, ale zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju w przypadku, gdy beneficjent w okresie realizacji projektu zamortyzuje w całości zakupiony na potrzeby projektu środek trwały lub wartość niematerialną i prawną, zakup taki powinien być dokonany w sposób przejrzysty, racjonalny i efektywny (z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów). Oznacza to, że w przypadku tych zakupów istnieje konieczność wyboru wykonawcy w trybie zasady konkurencyjności lub rozeznania rynku lub na zasadach stosowanych u beneficjenta, w zależności od wartości zamówienia (zgodnie z zapisami Rozdziału 6.5 Ministerialnych *Wytycznych w zakresie kwalifikowalności wydatków (...)*).